

opusdei.org

Un concert pentru pace

În primăvară, un concert la centrul Garnelles (Paris) reunea evrei, musulmani și creștini pentru a susține un proiect în Țara Sfântă.

17.11.2015

În primăvară, un concert la centrul Garnelles reunea evrei, musulmani și creștini pentru a susține un proiect în Țara Sfântă. Morad, musulman, s-a implicat personal în acest eveniment. El ne povestește această experiență, care l-a marcat profund.

Se uită deseori – ori nu se cunoaște – că *religie* este un cuvânt împrumutat din latină *religio*, a cărui etimologie este incertă, dar că gânditorii creștini l-au legat de verbul *religare*, care semnifică a (re)lega, a uni. A intra în legătură cu aproapele său, constituie, pentru orice creștin, evreu sau musulman, o formă de fraternitate, mai mult sau mai puțin conștientă sau afirmată, dar foarte reală.

Momentele de grație se înscriu în acest elan, - da, această decizie colectivă care intervine când nu ești obligat la nimic sau când anumite situații predispun la contrariu - și această voință de a crea un grup în care fiecare aduce ceea ce îl face unic, din care să rezulte un adevăr: cel al atracției newtoniene către pace.

Despre ce era vorba în 26 martie trecut în centrul Garnelles? Desigur, despre pace. O pace în acțiune, cea care prevalează în construcția

proiectului *Saxum*, care are ca misiune să fie în același timp un centru spiritual, o oază de primire a pelerinilor în drum spre Ierusalim și un centru istoric Multimedia. Revine deci interpreților concertului dat în favoarea acestui proiect, să sugereze prin intermediul muzicii *rătăcirea*, această nobilă incertitudine care este semnul Căutătorului, cea care așteaptă să găsească un acoperiș și să se regăsească pe sine și pe care poetul Heinrich Muller și Frantz Schubert, unul dintre cele mai mari genii muzicale, au știut să o illustreze și s-o ducă la un punct culminant de umanitate.

Cele 24 de melodii din *Voyage d Hiver* au fost interpretate în localurile centrului cultural Garnelles, în care *Opus Dei* asigură formarea creștină, prin doi **artiști evrei, tată și fiu; cei doi interpreți, care executau** fiecare intense partituri cu texte

dense, erau unul musulman (autorul acestor cuvinte), celălalt, creștin.

Nu numai că nu mai existau decât ființe umane, dar ele erau fericite, încercând această fericire simplă și plină de maiestate în același timp rezultată din părtășie. Deja noi nu mai eram aceiași după primul cântec: *Gute Nacht*. Această „noapte bună” sugerează pericolul abandonului, această suferință universală pe care o poate încerca fiecare din noi într-unul sau mai multe momente din viața sa. Până la ultima melodie, unde cântărețul la vielă, acest *Leirmann* respins, epuizat – nu este vorba aici de Cristos pe Cruce? – nu mai este decât vocea spartă, etapele calvarului solitar sunt marcate de fierberea mâniei, epuizarea, frica, halucinația și de această renunțare aparentă, scuză infinită pentru că asta înseamnă să înțelegi lumea.

Nicio oboseală, nicio plictiseală pe fețe și în suflete: arta reunește în multiplicitatea percepțiilor sale căci ea ne trimite la adevărul nostru, care nu este garantat decât de triumful în sfârșit al păcii. Dacă vocea arată calea, sonoritățile unui pian, orchestra sobră și feerică înscriu în cursul timpului armonia acordurilor.

Dacă Mozart putea să definească secretul geniului său ca armonia notelor care se atrag, cred că trebuie să ne înscriem urgent viețile pe un portativ precedat de o cheie comună. Compozitorul și interpreții au într-adevăr rolul de a oferi o armonie universală, îndată ce se cufundă într-un *ansamblu de note care se iubesc*.

Acesta este Proiectul *Saxum* (video)

pdf | document generat automat din
[https://opusdei.org/ro-ro/article/un-
concert-pentru-pace/](https://opusdei.org/ro-ro/article/un-concert-pentru-pace/) (27.03.2026)